

Mál nr. 414/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.****Ágreiningur um hvort sjúkdómseinkenni megi rekja til tiltekins bifreiðaáreksturs.****Gögn.**

Málskot, móttakið 4.12.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 21.12.2020.

Málsatvik.

Hinn 10. maí 2017 var M ökumaður bifreiðar þegar þriggja bifreiða árekstur varð og högg kom á vinstra afturhorn bifreiðar hennar. Ökumaður bifreiðarinnar A átti sök á árekstrinum. M mun hafa leitað til sjúkraþjálfara 22. sama mánaðar. Í vottorði sjúkraþjálfarans, dags. 19. mars 2020, segir að fram að slysinu hafi M verið þokkaleg í skrokknum en eftir slysið hafi hún verið mjög slæm. Í fyrsta tímanum eftir slysið hafi hún lítið sem ekkert getað hreyft háls og verkjað í allt bakið og verið stíf í öllum skrokknum. Hafi M greinilega fengið svonefndan „Whiplash“ áverka í árekstrinum.

Í læknisvottorði heimilislæknis M, dags. 10. desember 2019, kemur fram að M búi við mikla fötlun í báðum handlimum allt frá fæðingu. Hún hafi fyrst komið á stofu til hans 24. júlí 2019 og nefnt áreksturinn, en þá hafði hún verið í sjúkraþjálfun sem hún fari reglulega í sökum fötlunar sinnar. Við komuna hafi hún verið mjög slæm í hálsinum og fái verki út í handleggi af og til. Við skoðun horfi hún til hliðanna en sé stíf við að horfa yfir vinstri öxl, nái 60° og eigi mjög erfitt með að halla höfði til hliðanna.

Í vottorði annars sjúkraþjálfara, dags. 1. apríl 2020, kemur fram að M hafi leitað til hans í júlímánuði 2019 vegna þrálátra einkenna frá höfði, hálsi og efri hluta brjósthyggjar, en undirliggjandi verkjaflækja hafi háð henni jafnt í svefni sem vöku. Við skoðun hafi hún verið kvikaum umlykjandi hnakkagrópina með verkjaleiðni upp í höfuð, út í axlarhyrnur, öllu meira hægra megin og niður í brjóstbak. Við þreifingu á hálsi hafi mátt finna fyrir meiri þéttni í vöðvum vinstra megin og vottað hafi fyrir „compressionseinkennum“ í hálsi. Hreyfiferill hafi verið skertur í öllum plönnum, en reynst skástur í „extensio“. Eftir meðferð í tæp 20 skipti hafi staðan almennt séð verið skárri, en undirliggjandi verkjaflækja í hálsi með tilheyrandi stífni og spennu og afleiddum („sekúndur“) einkennum hafi enn verið afgerandi til staðar.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna líkamstjóns sem hún telur sig hafa orðið fyrir af völdum árekstursins í maí 2017. V hefur hafnað bótaskyldu með þeim rökum að ósannað sé að hún búi við sjúkdómseinkenni sem rekja megi til slyssins.

Álit.

M bjó við talsverða fötlun í stoðkerfi er hún lenti í árekstrinum 10. maí 2017. Þessi fötlun eða sjúkdómseinkenni kunna að hafa valdið því að hún hafi verið viðkvæmari en heilbrigður einstaklingur að verða fyrir meiðslum við áreksturinn. Ekki er loku fyrir það skotið að einkenni þau sem hún rekur til slyssins og gerð er grein fyrir í fyrirliggjandi gögnum megi rekja til slyssins. M mun hafa leitað til sjúkraþjálfara tólf dögum eftir áreksturinn og í vottorði sjúkraþjálfarans frá mars 2020, eða tæpum þremur árum síðar, er lýst þeim einkennum sem M kvaðst þá hafa og rekja mætti til afleiðinga árekstursins. Þá gerði hún fyrst grein fyrir þessum einkennum hjá lækni í júlí 2019 eða rúmum tveimur árum eftir atvikið. Samtímagögn um einkenni þau sem M rekur til slyssins eru afar takmörkuð. Þá liggur engin álits- eða matsgerð fyrir í málinu þar sem ítarleg grein er gerð fyrir heilsufari M fyrir áreksturinn og þeim einkennum sem að öllum líkindum megi ætla að hún búi við af völdum árekstursins. Við svo búið verður að telja að ekki liggi fyrir fullnægjandi sönnun þess að hún búi við meiðsl sem rekja megi til slyssins. Af því leiðir að M telst ekki eiga rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík, 19. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.